

Kwintoryjwa

o jeńcu - lagiermiko w L. HISTORICZNY

1

1. Halborak Alfons, plut. saud. rez. urodzony dn. 19 V - 1910 r. w Pomeranach k. Łodzi, kawaler, majster budowlany, zam. przed wojną w Warszawie przy ul. Elektoralnej 27 m. l.
2. 16 września 1939 r. w m. Prudy zostawał przydzielony do patrolu ochronnego, który strzegł radiomikrofonu w kancelarii plutonu saud. przy II batalionie Dowództwa Dowódca patrolu był wachm. Różni towarzysze przez mnie byli: plut. Niwadowski Kozimierz i kapr. Konczak Jan. Na drodze do m. Tarnopola dotarli do nas plut. Długosz Leon i kapr. Mackowiak Tadeusz wspomnianego wyżej plutonu.
17 września około godz. 22 - 1 km. przed m. Tarnopolem zostaliśmy rozbrojeni przez Amie Czerwona, następnie do m. Tarnopola skąd wymierli pociągami do m. Nowograda. Tam Nowogródzie stworzono obóz koncentracyjny jeńców wojennych, skąd wysyłali do różnych miast.
3. 28 października 1939 r. zostawał wyznaczony do m. Laporoża.
4. Obóz w m. Laporoży mieścił się w dawnej robotniczej Składali się z 6 budynków drewn., każdy budynek posiadał do 25 izb, a izbach parobiane były piętrowe fortyfikacje. Obóz ten liczył około 1700 jeńców, przeważającą część stanowili polacy - szeregowcy różnych rodzajów broni i służb 20% podoficerów i kilku oficerów podających się za szeregowców. W obozie tym wszyscy jeńcy otrzymali sienne, koce, kurtki i spodnie wykonane zapałki, sienne gumy i po 1 p. brzości. Opiekę lekarską dokonał.

Przebieg dnia był uciążliwy: Pobudka o godz. 5-tej do 6³⁰ śniadanie o godz. 7⁴⁵ wyjazd do pracy. Kłótnia trwało 8 godzin, następnie obiad składający się z zupy i kaszy o godz. 20¹⁵ kolacja - najcięższą mianem Kasza. W pierwszych tygodniach władze soc. nie wyrażali nam uśmiechu, od dn. 18 grudnia 39 r. wyrażali uśmiech i zaczęli traktować nas jak normalnych robotników wobec tego cały obóz odmówił wyjścia do pracy, wówczas władze N.K.H.D. brali jeńców na badania i wymuszali do wydania „biuletynów”. Przeprowadzono kilka godzin a polegało na umiarkowaniu i podburzaniu wrogiem komunizmu i w Polsce przeladowaniu zwolenników i t.d. - przeważnie nie otrzymywaliśmy żadnych odpowiedzi wówczas badający groźbą rezolucyjną i gony do nich skutkowało zamknięciem w osobnych izbach i obserwowali zachowanie jeńców. Po pewnym czasie brali powtórnie na badania, zadając jedynym z tych samych pytań po kilkakrotnie razy. Gdy badający w dalszym ciągu nie otrzymali odpowiedzi - zwolennicy, więc prosząc go by nie opowiadał innym o sposobie badań. Najbardziej znanym przedstawicielem N.K.H.D. był major, narodowości żydowskiej, nazwiskiem Kac były obywatel Polski, zamieszkały przed wojną 1920 w m. Białymostku. Strajk jeńców wszystkich frontów 2 tygodnie, otrzymywali po 300 gr. chleba i 1 raz zupy. Po tym czasie jeńcy wychodzili do pracy. 600 jeńców o których ja nie miałem pojęcia i w dalszym ciągu nie wychodzili do pracy. Tych odgruzowali od reszty jeńców pracujących 2 dm. przed odebrali wszystkie poprodukcyjne wyżywienie codziennie 300 gr. chleba 1 raz zupy. Jeńcy - odkaszczki spali 2 piętrowych przyrządach podciągając na noc

zajęte z siebie ubranie. 21 maja 1940 r. ariowali wszystkich jeńców na pociąg dokąd przyjechał 4 kwietnia 1940 r. do Kocmi A.S.S.R. Obóz ^{potoczny był} w odległości 240 km. Złożone obawy w tym miejscu miały na celu budowę linii kolejowej Kofias - Korkuta. Jeńcy mieszkali w barakach budowlanych z okrągłymi. Sprzątu na piętrowych przyrządach podciągając na noc zajął z siebie ubranie. Baraki ogrzewane były 1 lub 2 piecykami do jedynak było im wystarczające. Chodziło o utrzymanie brzozy z wykopanych przy drodze rowach. Jeńców obowiązując normy pracy wypracowane dla starszych obywateli sowieckich, wykonywali ich było niemożliwe. Praca odbywała się przy budowie linii kolejowej i tak zw. „zagotunki otrow”. Wyżywienie im wystarczające. Procent śmiertelności nie duży. Polacy mieli żydzi i ukraińcy krajem w obóz około 10%. Przebieg dnia na pociągu był uciążliwy; pobudka o godz. 5⁰⁰, odmarsz do pracy o godz. 6⁴⁵, praca trwało do zmroku. Urząd Hydrometeorologii przez sowiecki organ wydany gazetes seruuł krytykowała jeńców nie wypracujących normy pracy, świadczą urzędowa przez ten organ była miernie od niedraza. Władze sowieckie na pociągu udosunkowali się do jeńców wrogów. Za nie wykonywanie normy pracy, poza amnieszoną porcją żywności zamknięto na noc do arsenału, z 900t wychodził do pracy, urządził jeńców w kilka godzin na śmieci. Propaganda sowiecka skierowana była w niskiej części na podniecenie wydajności pracy. 15 lipca 1941 roku zwolniono nas z pociągu i wywieźli do Tiliby potoczny pod m. Moskwę do której miejscowości przyjeżdżamy dn. 20 lipca 41 r.

28 września 1941r. zgłosiłem się do Komisji
personelnej z 3 wnioskami dotyczącymi do Tadeusza
i pozostałym projektom Kom. zap. Jendarmii.

[Handwritten signature]